

ת"פ 31715/04/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד עזאיזה

בית המשפט המחוזי בנצרת

20 יוני 2023

ת"פ 31715-04-22 מדינת ישראל נ'
עזאיזה(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני כב' השופט חנא סבאג
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד עזאיזה (עצור/אסיר בפיקוח)

הנאשמים

גזר דין

הרקע וכתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע ביום 11.1.2023, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום ויורשע על פיו. עוד הוסכם כי בעניינו של הנאשם יתקבל תסקיר של שירות המבחן, לאחריו יטענו הצדדים לעונש באופן חופשי.

2. על פי עובדות האישום המתוקן, הנאשם ואדם בחירי (להלן: "המתלונן") הם תושבי כפר מוקייבלה. בין השניים קיימת היכרות מוקדמת וקיים אף סכסוך בין משפחות הנאשם והמתלונן.

ביום 10.03.2022 סמוך לשעה 16:40, נסע המתלונן ברכב סקודה ל"ז 48-582-80 (להלן: "רכבהמתלונן") בכביש המוביל ליציאה מכפר מוקייבלה (להלן: "הכביש"). באותה עת, נסע הנאשם בכביש, לפני המתלונן, ברכב סקודה ל"ז 399-57-701 (להלן: "רכב הנאשם"). המתלונן עקף את רכב הנאשם, ובתגובה עקף הנאשם את רכב המתלונן בחזרה. בשלב מסוים נעצרו הרכבים, ובין המתלונן לנאשם החל דין ודברים, במהלכו שלף הנאשם חפץ חד ודקר את המתלונן בבטנו ובידו השמאלית.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו למתלונן פצע חודר בשריר הרקטוס השמאלי, אשר גרם לבועות אוויר; פצע מדמם כבד, אשר גרם לדימום תוך בטני; וחתך בזרוע שמאל. המתלונן נזקק להליך כירורגי לעצירת הדימום הפנימי, לתפרים ביד ולטיפול במשככי כאבים.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הינו בן 22, רווק, ללא הרשעות קודמות, אשר עובר לביצוע העבירה החל בלימודי משפטים במכללה האקדמית נתניה.

בהתייחסותו לעבירה סיפר הנאשם כי בין משפחתו ומשפחת המתלונן קיים סכסוך בשנתיים האחרונות אשר הוביל לאירועי אלימות קשים, בחלקם נפגע הנאשם בעצמו. לדבריו, ביום האירוע נסע עם אחיותיו, אז הבחין במתלונן ברכבו כשהוא מתגרה ומאיים עליהם ואף עוקף אותם באופן מסוכן. הוא נעצר ליד המתלונן במטרה לשוחח עמו ולהרגיע אותו, אך מכיוון שהבחין באנשים נוספים מבני משפחת המתלונן, חש מאוים ולקח עמו מברג שהיה ברכבו. לטענתו, התפתח יכוח בינו ובין המתלונן, אשר הסלים לידי קללות ואלימות, במהלכו תקף את המתלונן ופגע בו בצורה קשה.

הנאשם ביטא חרטה עמוקה על מעשיו וגילה תובנה לגבי השלכות התנהלותו. עוד שיתף כי לא התקיימה סולחה בין המשפחות, נוכח התנגדות משפחת המתלונן. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מקבל אחריות מלאה על מעשיו ומגלה חרטה וצער בגינם.

בבואו לבחון את הסיכון להישנות עבירות דמות בעתיד, הפנה שירות המבחן להיותו של הנאשם צעיר הנמצא בשלבים של גיבוש זהות, ממשפחה בה קיימת מעורבות בפליליים על רקע סכסוך משפחות פעיל, אשר גילה קושי ניכר בהתמודדות עם מצבי לחץ ופנה להתנהגות אימפולסיבית ותוקפנית, תוך הפנמת נורמות תרבותיות ומחויבות משפחתית המאפשרות התנהגות אלימה. שירות מבחן הוסיף כי בהעדר הסכם סולחה בין הצדדים, אין ביכולתו לשלול את המשך הסכסוך הקיים בין משפחתו של הנאשם לבין משפחת המתלונן.

בהתייחס לגורמי הסיכון, התרשם שירות המבחן כי מדובר בנאשם וורבלי, בעל יכולות תקשורת טובות, מערכות תמיכה משמעותיות בסביבתו ויכולות אישיות גבוהות, אשר גילה יכולות הסתגלות ותפקוד תקינים במסגרות לאורך חייו. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, תוך גילוי חרטה וצער על התנהלותו במהלך האירוע, מסוגל לגלות אמפתיה כלפי המתלונן, ומגלה הבנה לגבי השלכות האפשרות של התנהלותו ומודעות למניעים להתנהלותו התוקפנית באירוע.

מהבדיקה שנערכה, לא התרשם שירות המבחן מנזקקות של הנאשם להליך טיפולי, וזאת מקום בו מדובר באדם ללא דפוסים עבריינים מושרשים, אשר מבין כיום את המשמעות של מעשיו, חומרתם והנזק שגרם. בנוסף התרשם שירות המבחן כי ההליכים הנוכחיים מהווים עבור הנאשם גורם התרעה משמעותי. לצד זאת העריך שירות המבחן, כי בשלב זה, כל עוד קיים סכסוך פעיל בין משפחתו של הנאשם לבין משפחת המתלונן, קיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד.

לאור כל האמור, נוכח חומרת העבירה והערכת הסיכון בעניינו כפי שעולה מהתסקיר, לא בא שירות המבחן בשלב זה בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, אשר עשויה להפחית את הסיכון לחזרה על התנהגות דומה מצדו.

טיעוני הצדדים לעונש

4. בטיעוניה הכתובים עמדה בא-כוח המאשימה על הערכים החברתיים המוגנים בעבירה בה הורשע הנאשם ובהם הגנה על בטחונו של אדם וזכותו לשלמות גופו, בריאותו הפיזית והנפשית וכבודו.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה בא-כוח המאשימה כי הנאשם הינו המבצע הבלעדי של העבירה בה הורשע, לה לא קדם כל תכנון מוקדם, ונסיבותיה מלמדות על האופן האימפולסיבי בו פעל הנאשם, עת פעל לפגוע במתלונן בשל דבר של מה בכך. בא-כוח המאשימה הפנתה לנזק הפיזי החמור שנגרם למתלונן, אשר כולל פצע מדמם בכבד שגרם לדימום תוך בטני שהצריך ניתוח ואשפוז למשך 5 ימים, וכן לנזק הנפשי שנגרם לו, כפי שהוא מפורט בתסקיר נפגע העבירה שהוגש בעניינו. עוד הפנתה לרקע העומד בביצוע העבירה- סכסוך בין משפחות הנאשם והמתלונן, אשר עודנו קיים, ועל כן מגביר את רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה, טענה בא-כוח המאשימה כי קיימת מגמת החמרה בעונשים המוטלים בגין עבירות אלימות ובפרט לגבי עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, אשר בצדה קבוע עונש של 14 שנות מאסר. בהתאם, הפנתה לפסקי דין המלמדים לשיטתה על מדיניות הענישה במקרים דומים, וטענה כי **מתחם העונש ההולם נע בין 2 ל-5 שנות מאסר בפועל.**

ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציינה בא-כוח המאשימה כי לזכות הנאשם עומדת העובדה שהוא נעדר עבר פלילי, כמו גם העובדה שהודה בכתב האישום המתוקן ובכך חסך את עדויות המעורבים ומזמנו של בית המשפט. מאידך הפנתה לתסקיר בעניינו, אשר התרשם כי הנאשם גילה קושי ניכר בהתמודדות עם מצבי לחץ ופנה להתנהגות אימפולסיבית, בין היתר על רקע תחושת מחויבות למשפחתו בשל הסכסוך הקיים. בהתאם, לאור העובדה כי הסכסוך בין המשפחות עדיין קיים, התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד, ובסופו של יום לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. לבסוף, הפנתה בא-כוח המאשימה לצורך הציבורי בהרתעת היחיד והרבים מפני נקיטה באלימות, תוך שימוש בנשק קר, כדרך ליישוב סכסוכים.

מכל האמור לעיל, מבקשת המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר המצוי במחצית מתחם העונש ההולם לו עתרה. בצד המאסר, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר מותנה משמעותי ומרתיע, פיצוי הולם לנפגע העבירה וכן קנס כספי.

5. בא-כוח הנאשם הסכים בתורו כי העבירה שביצע הנאשם הינה חמורה, אולם טען כי על בית המשפט לשקול את המקרה על פי נסיבותיו המיוחדות וכן על פי נסיבותיו האישיות של הנאשם.

בא-כוח הנאשם הפנה למספר פסקי דין, המלמדים לשיטתו על מדיניות הענישה, אולם הן בטיעונו הכתובים והן בהשלמת הטיעונים בעל פה, לא טען למתחם ענישה ספציפי החל על עניינו של הנאשם, אלא ביקש כי בית המשפט יסטה מכל מתחם שייקבע משיקולי שיקום.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה בא-כוח הנאשם לתסקיר שהוגש בעניינו, אשר לשיטתו הינו חיובי ביותר, כאשר נקבע בו, בין היתר, כי הנאשם מקבל אחריות מלאה על מעשיו, מביע עליהם צער וחרטה, מגלה אמפתיה כלפי המתלונן והבנה לגבי ההשלכות האפשריות של התנהגותו. עוד התרשם התסקיר מצעיר בעל יכולות אישיות גבוהות, בעל יכולות התסגלות ותפקוד תקינים ומערכת תמיכה משמעותית בסביבתו, אשר אינו נזקק להליך טיפולי. בהתאם למפורט, עתר כאמור בא-כוח הנאשם לסטות מהמתחם שייקבע בעניינו, משיקולי שיקום.

בא-כוח הנאשם הוסיף והפנה ליתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובהם גילו הצעיר של הנאשם והיותו בגיר-צעיר, העדר עבר פלילי, הודאתו אשר חסכה שמיעת עדים וזמן שיפוטי יקר והחרטה הכנה שהביע על מעשיו. כן ביקש להתחשב בתקופה הארוכה, בת כחמישה וחצי חודשים, בה היה הנאשם עצור עד תום ההליכים מאחורי סורג וברית, כאשר לאחריה ועד יום זה, הוא מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני.

מכל האמור ביקש בא-כוח הנאשם להטיל עליו עונש מאסר בפועל אשר ירוצה בעבודות שירות.

דבר הנאשם

6. הנאשם הביע צער על המקרה וטען כי הוא מודע לחומרת מעשיו. הוסיף כי נערכים ניסיונות לערוך הסכם סולחה עם משפחת המתלונן, אולם הם לא מסכימים.

דין והכרעה

קביעת מתחם עונש הולם

7. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

8. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירה שביצע הנאשם עניינם שמירה על גופו, שלומו וכבודו של אדם, כמו גם על תחושת הביטחון האישי במרחב הציבורי. על החומרה הגלומה בעבירות אלימות בכלל ואלימות

המבוצעת באמצעות נשק קר, עמד בית המשפט העליון לא פעם, כאשר לעניין זה נקבע:

"בית משפט זה שב ועמד לא אחת על חומרתן של עבירות אלימות הפושות ברחובותינו ומסכנות את שלום הציבור ובטחונו... חומרה יתרה אף גלומה בעבירות אלו הנעשות תוך שימוש בכלי נשק קר בדמות סכין או כלים חדים אחרים...נוכח האמור, ובשל פוטנציאל הנזק הרב הטמון בעבירות אלו, כמו גם שכיחות ביצוען, בית משפט זה הדגיש בפסיקתו פעם אחר פעם את הצורך במדיניות ענישה מחמירה שיהא בה כדי להביא להרתעת הרבים והיחיד ולסייע במיגור התופעה מן החברה..." (ע"פ 8900/21 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (14.8.2022)).

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

9. לא יכול להיות חולק באשר לחומרת מעשיו של הנאשם, אשר בצילו של סכסוך בין משפחות ובשל עניינים של מה בכך, הכוללים עקיפת רכבו על ידי רכב המתלונן, שלף חפץ חד ודקר את המתלונן בבטנו ובידו. חומרה יתירה עולה נוכח העובדה שהנאשם החזיק ברכבו חפץ חד ואף נשא אותו עמו כאשר יצא מרכבו ופנה למתלונן, דבר המלמד על הכנה ומודעות לאפשרות כי יעשה בו שימוש.

אשר לנזק שנגרם למתלונן, הרי שזה סבל מחבלות משמעותיות הכוללות פצע חודר בשריר הרקטוס השמאלי, חתך בזרוע שמאל ופצע מדמם בכבד, אשר גרם לדימום תוך בטני שבנקל יכול היה להפוך הפגיעה לקטלנית. לאור המפורט, נזקק המתלונן להליך כירורגי לעצירת הדימום הפנימי, לתפרים ביד ולטיפול במשככי כאבים.

בנוסף תסקיר נפגע העבירה שהוגש בעניינו של המתלונן מלמד גם על פגיעה נפשית משמעותית, כאשר פגיעת הנאשם בו קטעה בפתאומיות את שגרת חייו הנינוחה והפגישה אותו עם תכנים מטלטלים של חרדה, חולשה ואיום מתמשך. להתרשמות עורכת התסקיר, תכנים אלו פגעו בחוסנו ובדימויו העצמי של המתלונן, והותירו אותו בתחושות חוסר אונים ואובדן שליטה. מהתסקיר עולה כי כוחותיו ומאמציו של המתלונן מופנים מאז הפגיעה להתמודדות מכאיבה עם השלכותיה הפיסיות והנפשיות, המלוות בחוויית איום מוחשית ונרדפות, כאשר הוא עוסק באופן טורדני ומתייסר בשאלה מדוע הנאשם פגע בו בצורה כה פוגענית. לסיכום התרשמה עורכת התסקיר כי פגיעת הנאשם הותירה צלקת עמוקה לא רק בגופו של המתלונן, אלא גם בנפשו ותודעתו, כשהיא מעוררת תחושות השפלה ומובסות. בהתאם לאמור, הומלץ כי יוטל על הנאשם, בין היתר, לשלם פיצוי כספי משמעותי למתלונן.

מדיניות הענישה הנוהגת

10. ביחס למדיניות הענישה בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ובפרט באלה הכוללות דקירה באמצעות חפץ חד, קיים מנעד ענישה רחב התלוי בנסיבות הפרטניות של כל מקרה. עם זאת, נוכח פוטנציאל הנזק הגדול ושכיחותה של התופעה, קיימת מגמת החמרה בעונשים המוטלים בגין עבירה זו, אשר נועדו לשלוח מסר מרתיע ולסייע

במיגור התופעה. עמד על הדברים בית המשפט העליון בע"פ 7475/15 מהדי נ' מדינת ישראל (25.12.2014) (להלן: עניין מהדי):

"כנקודת מוצא לדין יש לשוב ולהדגיש כי העבירה שבה הורשע המערער - חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 335(א)(1) לחוק - הינה עבירת אלימות חמורה שהעונש המירבי הקבוע בצידה הינו 14 שנות מאסר בפועל. בפסיקת בית משפט זה ניכרת בשנים האחרונות מגמה ברורה של החמרה בענישה בעבירות אלימות באופן כללי ובעבירת החבלה החמורה בנסיבות מחמירות באופן ספציפי. בית משפט זה ציין לא אחת כי יש להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו וכי תרומתו של בית המשפט למלחמה זו הינה בהטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים שישקפו מסר מרתיע לעבריינים ולחברה כולה. לפיכך נקבע כי ככלל ענישה זו צריכה לכלול רכיב משמעותי של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח..."

11. בע"פ 1972/21 טויל נ' מדינת ישראל (10.2.2022), נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לאחר שבעקבות ויכוח בין אחיו למתלונן על רקע סכסוך קודם, הגיע לזירה, שלף סכין יפנית ודקר את המתלונן בידו, בכתפו ובגבו. המתלונן הובהל לבית החולים, שם עבר ניתוח לתיקון העורק בידו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-50 חודשי מאסר, והשית על הנאשם **34 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

12. בע"פ 479/21 עטילה נ' מדינת ישראל (26.8.2021), נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם. המתלונן נכנס לרכבו של הנאשם, לאחר שזה חסם נתיב נסיעה בכביש ובין השניים התפתח דין ודברים לאחריו יצא המתלונן מהרכב. כעבור רגעים אחרים יצא הנאשם כשבידו תרסיס פלפל וחפץ חד הנחזה כסכין, ריסס לכיוון המתלונן גז פלפל ולאחר מכן דקר אותו שש דקירות בצידו השמאלי של פלג גופו העליון. המתלונן התמוטט על הקרקע, פונה לבית חולים ואושפז. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר, והשית על הנאשם **28 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

13. בע"פ 8074/21 גמליאל נ' מדינת ישראל (20.1.2022), נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לאחר שבמסגרת דין ודברים עם המתלונן, שכנו של הנאשם, ועל רקע סכסוך מתמשך בין השניים, נטל סכין מטבח ודקר את המתלונן בבטנו וכתפו הימנית, חתך אותו בכף ידו ואף נשך את בנו של המתלונן, אשר ניסה להוציא את הסכין מידו. למתלונן נגרמו פגיעות בגינן אושפז ואף נזקק לניתוח. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-54 חודשי מאסר, והשית על הנאשם, אדם שמעולם לא היה מוערב בפלילים, **34 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל באופן חלקי את ערעור הנאשם על חומרת העונש, תוך התחשבות בתחילתו של הליך השיקום שעבר הנאשם, במוטיבציה שהביע להמשיך בטיפול, בנסיבותיו המשפחתיות ובתשלום הפיצויים למתלונן, והמתיק את עונשו ל-**26 חודשי מאסר בפועל**.

14. בע"פ 5407/21 דלאשי נ' מדינת ישראל (15.2.2022), נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות של חבלה עמוד 6

חמורה בנסיבות מחמירות ואיומים, לאחר שתקף את המתלונן, שכנו וקרוב משפחתו עמו היה מסוכסך על רקע כספי, באמצעות מקל בראשו, איים עליו, ובהמשך דקר אותו באמצעות חפץ חד במותנו ובבית החזה. למתלונן נגרמו פצעים שונים, לרבות פצעי דקירה, והוא הובהל לבית החולים שם עבר ניתוח. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר, והשית על הנאשם, אדם מחוסר עבר פלילי אשר שילם פיצוי למתלונן במסגרת "סולחה", **24 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

15. בעניין מהדי, הורשע המערער בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בין המערער לבין המתלונן התפתח ויכוח על רקע ריב בכביש, המערער יצא מרכבו, דחף את המתלונן ובהמשך היכה אותו באמצעות כלי עבודה ממתכת. למתלונן נשברו 3 שיניים ושפתו נחתכה ונדרשו תשעה תפרים על מנת לאחותה. בית המשפט הטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל. במסגרת הערעור הופחת העונש והועמד על **20 חודשי מאסר בפועל** בשל חלוף הזמן הרב מביצוע העבירה.

16. בנסיבות העניין, תוך בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה, סבור אני כי **מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית הכוללת מאסר מתונה ופיצוי למתלונן.**

קביעת העונש במתחם - חריגה ממתחם העונש

17. במסגרת טיעוני לעונש, טען בא-כוח הנאשם כי ראוי לחרוג ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, מטעמי שיקום, מקום בו שירות המבחן כלל לא התרשם מנזקקות של הנאשם להליך טיפולי ויתר נסיבותיו האישיות.

18. כידוע, בית המשפט רשאי לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בהקשר זה נקבע בפסיקה "ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על 'סיכוי של ממש לשיקום' כלשונו של סעיף 40ד(א) לחוק העונשין" (ההדגשה במקור ח.ס.). פרמטרים אלו אף זוכים למשקל מוגבר מקום בו מדובר באדם צעיר ונעדר עבר פלילי (ראו ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל(18.4.2018)).

19. לצד זאת, נקבע כי לא בכל מקרה של תהליך טיפולי חיובי יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40ד לחוק העונשין, כאשר החריגה ממתחם העונש תעשה במקרים חריגים בלבד. לעניין זה נקבע כי חרף חשיבותו של אינטרס השיקום הוא אינו עומד לבדו, ובעת גזירת העונש יש לראות את מכלול שיקולי הענישה (ראו ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני(27.4.2022)).

20. במקרה הנוכחי, לאור התרשמות שירות המבחן כי הנאשם כלל אינו נזקק להליך טיפולי, וזאת מקום בו המדובר באדם ללא דפוסים עבריינים מושרשים, אשר מסוגל לגלות אמפתיה כלפי המתלונן ומבין כיום את המשמעות של מעשיו, חומרתם והנזק שגרם, דומני כי יש יסוד לקביעה לפיה יש בעניינו "סיכוי של ממש לשיקום". בהתאם, מצאתי לחרוג

לקולא, באופן מדוד, ממתחם העונש אותו קבעתי בעניינו של הנאשם.

לצד האמור ובשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם, לפגיעה הפיזית והנפשית שנגרמה למתלונן, לפוטנציאל הנזק שבמעשיו וליתר שיקולי הגמול וההרתעה, אינני סבור כי ניתן להסתפק בענישה שאינה כוללת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא. לעניין זה יש לזכור כי בסופו של יום, לא המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, ואף העריך כי בשלב זה, כל עוד קיים סכסוך פעיל בין משפחתו של הנאשם לבין משפחת המתלונן, קיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד.

21. במסגרת קביעת עונשו של הנאשם נתתי משקל גם להודאתו בביצוע העבירה, תוך שהוא חוסך את הצורך בהבאת עדים ומזמנו של בית המשפט. מהודאתו הנאשם נודעת, על דרך הכלל, גם קבלת הדין, ובחובה היא טומנת קבלת אחריות למעשים והבעת חרטה עליהם. במקרה שלפנינו עלו דברי החרטה וקבלת האחריות גם בתסקיר שירות המבחן ומפי הנאשם לפני.

22. כן נתתי דעתי להיותו של הנאשם צעיר ללא כל עבר פלילי, אשר דומה שעד ביצוע העבירה משוא כתב האישום ניהל אורח חיים נורמטיבי, וליתר הנתונים החיוביים שעלו בתסקיר שירות המבחן בעניינו, הכוללים אדם בעל יכולות תקשורת טובות, מערכות תמיכה משמעותיות בסביבתו ויכולות אישיות גבוהות, אשר גילה יכולות הסתגלות ותפקוד תקינים במסגרות לאורך חייו. לבסוף, נתתי משקל אף לתקופה הממושכת בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריא, ובהמשך, בפיקוח אלקטרוני.

סיכום

23. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. אני מטיל על הנאשם **מאסר בפועל של 18 חודשים**, בניכוי ימי מעצרו מיום 4.4.2022 ועד ליום 19.9.2022.
- ב. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי של 12 חודשים, למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי של 6 חודשים, למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון.
- ד. הנאשם יפצה את המתלונן בסך של 20,000 ₪. הפיצוי ישולם במלואו עד ליום 1.11.2023.

ניתן היום, א' תמוז תשפ"ג, 20 יוני 2023, בהעדר הצדדים.